

Uchwała Nr 35/179/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 11 grudnia 2015 r.

w składzie

1. Bogdan Łągwa	7. Józefa Lucyna Michejda
2. Ewa Śpionek	8. Bogusław Wenus
3. Iwona Kopczyńska	9. Grażyna Kos
4. Anna Kaźmierczak	10. Barbara Polowczyk
5. Paweł Jaśkiewicz	11. Paweł Dobrzyński
6. Agnieszka Kamyczek-Maszewska	12. Roman Drozdowski

Po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2015 r. uchwały nr XI/77/15 Rady Gminy Żytno z dnia 26 listopada 2015 roku w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej oraz wynagrodzenia inkasenta na terenie Gminy Żytno, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 7 grudnia 2015 roku, działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594)

Kolegium uchwala, co następuje:

z powodu naruszenia prawa, tj. art. 19 pkt 1 w związku z art. 15 ust.1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 poz. 849 z późniejszymi zmianami) stwierdza się nieważność uchwały nr XI/77/15 Rady Gminy Żytno z dnia 26 listopada 2015 roku w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej oraz wynagrodzenia inkasenta na terenie Gminy Żytno.

U Z A S A D N I E N I E

Rada Gminy Żytno w § 1 uchwały nr XI/77/15 ustaliłaienne stawki opłaty targowej, przy czym zróżnicowała stawki w zależności z czego jest dokonywana sprzedaż (pkt 1) – 5). Zgodnie z art. 19 pkt 1 ustawy, rada gminy określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat, w tym opłaty targowej. Katalog wymieniony w § 1 uchwały jest zamknięty poprzez niedopuszczenie przez uchwałodawcę innych urządzeń, z których może być dokonywana sprzedaż. Taki sposób regulacji prawnej powoduje, że część podmiotów zobowiązanych po uiszczeniu opłaty targowej wymienionych w art. 15 ust.1 ustawy będzie omijała ten obowiązek. Zgodnie z pkt 3) art. 19 rada gminy może wprowadzić inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych, ale zwolnienia te nie mogą być dorozumiane, lecz jasno określone przepisami prawa. Sposób regulacji wysokości opłaty targowej dokonany w uchwale pozostaje w sprzeczności z art. 19 pkt 1) w związku z art. 15 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepisy nakładające opłaty winny być jasne, nie pozostawiające dowolności w ich stosowaniu przez inkasentów. Zobowiązany do uregulowania opłaty targowej winien mieć określone w uchwale dokładnie jakiej opłacie podlega. Nieprecyzyjne określenie zaprzecza obowiązkowi płacenia opłaty targowej wynikającego z uchwały.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Bogdan Łągwa